

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 69. Osiandri disputationes contra Lutheranos Theologos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

Sæcul. XVI. *fit Christianus gratia justus, sed natura.*
 A.C. 1550

Suam doctrinam Lutheri opinione fulciri propugnabat, huncque Hæresiarcham ejusdem cum ipso sententiæ fuisse afferebat. Totus denique in eo erat, ut Wittembergenses Theologos lacefferet, hinc illos provocabat, ut ejus propositiones convellerent, si tamen possent: præterea jactitabat, quod sua dogmata contra quoscunque, qui ei adversari auderent, propugnare paratus esset, præcipue vero Melanchtonem alias Virum pacis amantissimum graviter traducebat.

§. LXIX.

Osiandri Disputationes contra Lutheranos Theologos.

*Sleid. l. 22.
 Thu. hist.
 l. 11.*

Verum haud segnius Lutherani Theologi Osiandrum oppugnabant, ostendentes, ea, quæ de Luthero dixisset, falsa esse, eoquod hic hæresiarcha paucis ante mortem suam Mensibus de Philippi Melanchtonis libro, in quo sacrae scripturæ loci communes pertractantur, fat præclarum, amplumque reliquisset testimonium, ejusque doctrinam approbasset, ut proin, si Osiander Melanchtoni adversaretur, pariter diversa a Luthero sentire convinceretur. Post hæc eidem objectabant, Lutherum plane contraria iis, quæ

quæ ipsi obtrudit, tradidisse, Osiandri-
que doctrinam esse perniciosam, eo-
quod affirmet, in Christi sanguine, at-
que morte non consistere justitiam fidei,
qua redempti sumus, atque justificati.
Id ipsum quoque, quin animadverteret,
quondam profitebatur, cum in suis fa-
miliaribus colloquiis cum amicis suis
in Lutheri, ac Melanchtonis Theologos
insurgens, eos tanquam Aristoteli-
cos potius carnales, quam spirituales
traduceret. Verum Osiander in dispu-
tationibus nunquam cedere assuetus a-
maro insuper calamo, multisque inju-
riis adversarios suos insectabatur. Hu-
jus rei specimen exhibent ejus epistolæ
ad Joachimum Merlinum, & Melanch-
tonem, qui nihilominus de hoc Viro
perhonorifice mentionem fecere, eum-
que encomiis celebrarunt.

Equidem Albertus Princeps primo
cunctas has altercationes componi, at-
que utrinque rem silentio suppressi per-
optabat: attamen ab Osiandro persua-
sus in ejus sententiam abiit, præcepitque,
ut cuncti illius adversarii ex suis ditio-
nibus exularent. Hos inter præcipuus
erat Joachimus Merlinus, qui emigra-
re compellebatur, licet cives, ne tali
Ministro privarentur, Principi suo sup-
plicarent. Ceterum Osiander haud im-
merito accusabatur, quod nullius esset

Reli-

Sæc. XVI.
A.C 1550.

Calvin. ep. ad
Melancht.
ep. 146.

Sæcul XVI Religionis, sed pro more impiorum, atque Atheistarum sacratissimos quoque A. C. 1550. Divini Verbi textus in ludibrium detorqueret, prout eidem Calvinus objectabat in quadam epistola ad Melanctonem data. Hic idem quoque ipsum infimulabat, „ quod se vino delectari dixisset, atque in Prussia agens jactitasset, quod quemcunque ex Aulicis ad liberius bibendum provocare auderet. Ecce! insignem prorsus novæ Reformationis Heroem. His subjungit Calvinus: „ Quotiescunque Osiander in conviviiis vinum sat generosum esse compererat, illud deprædicans hæc ipsa verba, quæ Deus de semetipso pronuntiaverat, sibimetipsum applicabat dicens: *Ego sum, qui sum*, necnon illa, *Ecce Filium Dei vivum*. Observandum quoque, quod Calvinus ipsemet interfuerit cuidam convivio, in quo Osiander hasce blasphemias evomuerat.

§. LXX.

Calvini, Melanctonis, aliorumque protestantium judicium de Osiandro.

Bossuet hist. Variat. l. 8. n. 13.

Nec benignius de Osiandro sentiebant ipsimet Lutheri Sectatores; hos inter Melancton, qui non raro hunc